

Hoeveel prijzengeld een West-Vlaamse profwielrenner in één seizoen bijeenrijdt? Dat wilden we wel eens weten. Wat blijkt: Yves Lampaert bracht in 2017 de meeste euro's in het laatje, ook topknechten Julien Vermote en Tim Declercq verdienden goed hun boterham en financieel is het interessanter om een kermiskoers te winnen dan achtste te worden in een topwedstrijd als de Ronde van Vlaanderen.

Met behulp van de technische gids bij alle wedstrijden en de officiële barema's van de Internationale Wielervederatie (UCI) en de Koninklijke Belgische Wielerbond (KBWB) berekenden we hoeveel prijzengeld onze West-Vlaamse profrenners in 2017 bijeenrededen. Ploegentijdritten en startpremies telden we niet mee. Het resultaat vind je op de volgende pagina's. Let wel: dit zijn niet de bedragen die de renners uiteindelijk ontvingen. Het prijzengeld in het wegwielerrennen gaat immers niet integraal naar de renner zelf. Het wordt verdeeld onder de ploegmaats en vaak ook het personeel van de wielerploeg. Om één en ander te duiden, gingen we te rade bij Hans De Clercq, ploegleider bij Sport Vlaanderen-Baloise, en Wim Lagae, een gewezen West-Vlaamse jeugdwielrenner en nu doctor in de Economische Wetenschappen die als sportmarketeer verbonden is aan de KU Leuven.

KNECHT VERSUS KOPMAN

Is wielrennen wel een individuele sport, vraagt Wim Lagae zich af. "Neem Tim Declercq. Hij werd dit jaar derde in Gullegem en verdiende daarmee wat prijzengeld voor zichzelf. Maar de rest van het seizoen reed hij zich suf voor anderen. De verdeling van het prijzengeld binnen een ploeg maakt dat een beetje goed (Tim zal daardoor zowat 25.000 euro aan prijzengeld verdiend hebben, red.). Er is almaar vaker een positief verband tussen prijzengeld en loon, in de vorm van prestatiegerichte contracten. Cofidis was begin de jaren 2000 de voorloper en dit seizoen hadden we Philippe Gilbert. Maar om te presteren had hij natuurlijk wel zijn knechten nodig."

Conclusie van Lagae: voor toppers is het prijzengeld peanuts, voor knechten is het net heel belangrijk. "Die rijden zich suf om de marktwaarde van de kopman te verhogen, maar door in het prijzengeld te delen, wordt de knecht daar zelf ook beter van. Beetje bij beetje. Of het zouden topknechten als Stijn Vandenbergh en Julien Vermote moeten zijn, die een hoger basisloon hebben dan de gemiddelde knecht en dus minder afhankelijk zijn van prijzengeld. Dat geldt ook voor renners met een superwapen, zoals de tijdrijder in Yves Lampaert, de klimmer in Serge Pauwels en de winnaar in Timothy Dupont."

personeel deelt (meestal) mee

In de meeste teams deelt het personeel mee in het prijzengeld. Meestal gaat het om tien tot vijftien procent. De logica zelf, vindt Wim Lagae. "Een mecanicien in een wielerploeg is van zes uur 's ochtends tot tien uur 's avonds in de weer. Eén fout, zoals een tube verkeerd leggen, kan fataal zijn. Die bonus maakt die werkdruk toch een beetje goed." Bij Sport Vlaanderen-Baloise krijgt het personeel niets van het prijzengeld. "Omdat we vinden dat onze renners al voor het minimum rijden", stelt Hans De Clercq. Neoprofs bij Sport Vlaanderen-Baloise krijgen het vanuit de UCI opgelegde minimumloon, 1.600 à 1.700 euro netto per maand. "Per maand komt daar ongeveer 250 euro netto prijzengeld bij. Dan draai je toch tegen de 2.000 euro per maand. Zo slecht is dat niet, voor een 20-jarige. Bij de andere renners ligt dat iets hoger."

Het prijzengeld binnen een ploeg varieert. Toen Jelle Wallays, Yves Lampaert, Edward Theuns en Oliver Naesen enkele jaren geleden het mooie weer maakten bij Sport Vlaanderen-Baloise, steeg het prijzengeld per renner er tot 1.000 euro per maand.

Verschil met voetbal

"Een wielercarrière duurt maar een jaar of tien", zegt De Clercq. "Hoeveel coureurs die de Tour gereden hebben, moeten na hun carrière niet meer werken? Niet zoveel, hoor." Wim Lagae knikt. "Het gemiddelde totale salaris – lonen, premies, groepsverzekering, vakantiegeld en dertiende maand – van een profvoetballer in de Jupiler Pro League bedroeg in 2016 255.157 euro bruto per jaar. Club Brugge topte de lijst in onze provincie met 450.000 euro gemiddeld jaarloon, gevolgd door KV Oostende (250.000 euro), Zulte-Waregem (237.000) en KV Kortrijk (194.000). In West-Vlaanderen zijn er volgens mij een vijftal renners die dat bedrag halen, terwijl veel coureurs het met een minimumloon moeten stellen in een loodzware en gevaarlijke sport. Bovendien moeten ze heel wat zaken – trainingsbegeleiding, individuele stages, kinesist, osteopaat vaak zelf bekostigen en hebben de meesten een contract als zelfstandige, waardoor ze geen vakantie- en eindejaarspremie ontvangen. Dat prijzengeld maakt iets goed, maar het is niet zo evident. Coureurs zijn kleine zelfstandigen die al hun onkosten goed moeten beheren."

(Tom Vandenbussche)